

Školitelský posudek bakalářské práce Anny Polákové *Analýza inscenace 294 statečných v Divadle pod Palmovkou*

Anna Poláková ve své bakalářské práci navázala na práci ročníkovou. Po zdařilé analýze *Transek, bodů, vteřin* (Divadlo Petra Bezruče) se tématem její další práce stala jedna z novějších Dianiškových inscenací v Divadle pod Palmovkou, *294 statečných*. Autor (a režisér v jedné osobě) se v ní věnuje operaci Anthropoid, na rozdíl od většiny dosavadních zpracování však upozadňuje ústřední dvojici a do popředí staví kolektivního hrdinu – všechny, kteří se na rozsáhlé operaci podíleli a které zástupně zobrazuje na příběhu cca deseti vybraných hrdinů.

Jak diplomantka správně poukazuje již v úvodu práce, právě hrdinství a jeho podoby se staly stěžejním tématem této Dianiškovy inscenací. Před vlastní analýzou nás Anna Poláková seznámí s typickými rysy Dianiškovy divadelní práce (autorství, režie, herectví), poukazuje na jím volená témata, na základě Janouškovy kategorizace jeho inscenace funkčně dělí do čtyř skupin jak na základě zvoleného tématu, tak způsobu jeho zpracování.

Po této kontextualizaci se již věnuje vlastní inscenaci. Diplomantka již v úvodu upozorňuje, že Dianiška téměř vždy realitu záměrně ohýbá a s historickými fakty nakládá jako s tvárnou matérií, a totéž se děje zde. Proto nejprve poukazuje na shody a rozdíly mezi původními hrdiny a postavami inscenace (obvykle směs faktických a fiktivních prvků), samostatnou část věnuje scénografii a hudbě, zabývá se specifickým herectvím, obsáhle se zastavuje u Dianiškových typických režijních postupů – využití zlehčení, humoru, fragmentárnosti vyprávění, filmových a jiných aluzí atd. atd., a tyto charakteristické postupy ukazuje na vybrané inscenaci. Tento způsob výkladu samozřejmě ob stojí (zvláště v podobě, v jaké ho předkládá Anna Poláková), přesto bych v této fázi v rámci textu ocenila ukotvení v kontextu a odkazy k jiným inscenacím/scénářům, v nichž Dianiška s konkrétním výrazovým prostředkem pracuje analogicky, zvláště když se v nich studentka, což je z úvodní kapitoly očividné, bezproblémově orientuje – text by to zpřehlednilo, a ještě více kultivovalo.

Na tomto místě však musím zároveň podotknout, že diplomantka má velmi dobrou schopnost analyzovat viděné, ponořit se do tématu a zhlédnuté nejen popisovat, ale zevrubně vyložit a dovozovat. A rozhodnutí věnovat se výhradně jedné inscenaci a postupovat do hloubky bez odkazů vně/srovnání (tedy svým způsobem bez výkladových „berliček“) samozřejmě není snadná záležitost. Po formální stránce je práce bezproblémová a doporučuji ji k obhajobě s hodnocením **výborně**.

Námět k rozpravě: Pokusila byste se na základě srovnání *294 statečných* a dalších Dianiškových inscenací ze stejného tematického ranku pojmenovat, čím je – navzdory Dianiškově tendenci držet se zažitých, osvědčených postupů – Vámi zvolená inscenace jedinečná, a kde lze naopak vysledovat zřetelné analogie k jeho dalším režijním počínům?

V Brně 1. 9. 2024

Mgr. Markéta Polochová, Ph.D.